CE A REALIZAT ŞI CE AŞTEPTĂM de la Clubul sportiv muncitoresc SIBIU

ÎNCEPUTURI...

Ca să vedem unde a ajuns, am căutat mai intîi să aflăm cu ce a pornit „la drum" Clubul sportiv muncitoresc din Sibiu. Inceputurile au fost, cum era şi firesc, destul de modeste. Numărul sportivilor clasificaţi era redus, unele secţii figurau doar pe hîrtie (natație, atletism etc.). Toate acestea se întîmplau însă cu un an şi jumătate în urmă. Clubului sportiv muncitoresc din Sibiu îi revenea sarcina să centralizeze activitatea de performanţă, să asigure sportivilor selecţionaţi din diferite asociaţii o pregătire superioară. Un timp lucrurile au mers mai greu şi, cu toate că acest club dispune de o bază materială corespunzătoare, de cadre tehnice calificate, rezultatele se menţineau la acelaşi nivel. Pe de altă parte, continua o situaţie inadmisibilă: existenţa unor echipe întregi formate din jucători din alte oraşe. Aceeaşi stare de lucruri şi la sporturile individuale. Din numărul total de boxeri, mai bine de jumătate erau veniţi din diferite regiuni. Existau şi numeroase cazuri de indisciplină, atitudini de vedetism şi carierism precum şi o oarecare delăsare în munca unor antrenori.

A lichidat Clubul sportiv muncitoresc din Sibiu aceste deficienţe? In ce măsură îşi îndeplineşte CSM Sibiu rolul de „laborator" al performanţelor sportive? Răspunsul l-am căutat cu prilejul unei recente vizite în oraşul a cărei tradiţie sportivă este binecunoscută.

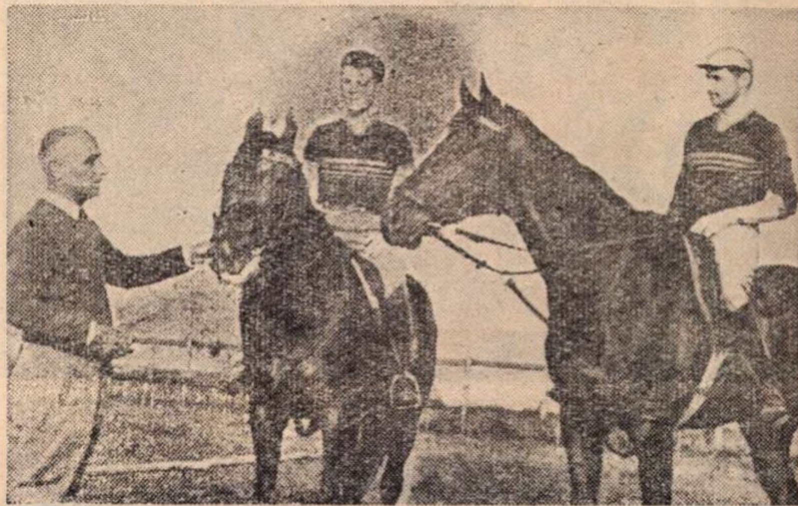
Juniorii – schimbul de mîine!

Cînd vorbeşte despre juniori, tov. Virgil Hociotă, *secretarul clubului sportiv muncitoresc Sibiu se însufleţeşte parcă şi mai mult.* „Sînt schimbul de mîine, viitorii performeri, sportivii fruntaşi ai oraşului nostru şi, poate, unii dintre ei, campioni ai ţării" *ne spune el oferindu-ne numeroase date şi cifre din cele mai convingătoare, care arată că, într-adevăr, şi la acest club există o orientare sănătoasă în privinţa tinerelor cadre.*

La gimnastică, la box, la atletism, aproape la toate secţiile pe ramură de sport majoritatea sportivilor sînt tineri, juniori. La înfiinţarea clubului erau doar 20—30! Pe lîngă secţia de fotbal a fost organizat centrul de copii care are o bogată activitate şi care pregăteşte aproape 40 de tineri fotbalişti. In aceste zile îşi vor începe activitatea încă două noi centre de copii organizate în cartiere.

O importanţă deosebită în munca cu tinerele cadre o are selecţionarea acestora. Clubul sportiv muncitoresc Sibiu s-a ocupat cu grijă de organizarea diferitelor concursuri, de sprijinirea tuturor tinerilor care doreau să practice un sport sau altul. Colaborarea clubului cu cele două şcoli profesionale: şcoala de meserii şi şcoala profesională Metalul Independenţa, a dat rezultate din cele mai bune, multe din echipele de juniori ale clubului fiind alcătuite aproape în întregime din elevi ai acestor două şcoli.

Planul de perspectivă al clubului ca şi discuţiile cu cadrele tehnice sau cu activiştii sportivi vorbesc de asemenea despre o preocupare sporită a clubului pentru creşterea tinerelor cadre în viitor.

F. Feldioreanu şi W. Fleischer, doi dintre talentaţii călăreţi ai clubului C.S.M. Sibiu care se pregătesc sub conducerea antrenorului A. Purcherea.

PERFORMANŢELE SPORTIVE IN CONTINUĂ CREŞTERE...

Concluzia este, desigur, îmbucurătoare. Inseamnă că şi la C.S.M. Sibiu activiştii şi cadrele tehnice au înţeles sarcinile de răspundere ce le revin, că au situat această importantă problemă în centrul preocupărilor lor. Să vedem unde şi cum s-a înregistrat acest salt valoric.

...Cu un an în urmă, boxerii de la C.S.M. Sibiu păşeau cu sfială în ringurile care găzduiau competiţiile locale. Despre o participare la marile întreceri pugilistice nici nu putea fi vorba. Şi iată că numai după un an, tînărul C. Niculescu a devenit campion republican de juniori iar Ioachim Popescu şi Ion Maniţiu — ca şi alţi boxeri sibieni — „asaltează", de asemenea, locurile fruntaşe, din ierarhia celor mai buni pugilişti ai ţării. Unele rezultate bune au fost obţinute încă de la început de către călăreţii clubului. La ultima ediţie a campionatelor republicane, tînăra echipă a C.S.M. Sibiu a realizat o adevărată performanţă ocupînd locul 3, după EIIA şi Dinamo. Să adăugăm şi cele două titluri de campioni republicani la probele individuale, cele două locuri II, două locuri III... Este drept că fotbalul provoacă încă multe „dureri de cap" suporterilor sibieni dar nu putem să nu consemnăm saltul valoric realizat în ultima vreme. Cu toate că întreaga echipă a fost schimbată, promovîndu-se cu curaj elemente tinere, în clasamentul categoriei B, C.S.M. Sibiu ocupă acum locul IV, în timp ce anul trecut s-a clasat pe locul VIII. E drept însă că sînt mulţi cei care ar dori ca C.S.M.S. să fi promovat în prima categorie, dar...

Un progres evident l-a realizat şi echipa feminină de volei, participantă în campionatul categoriei A. Locul VIII nu este, desigur, o performanţă, dar numai cu un an în urmă echipa era codaşa clasamentului.

Cele cîteva exemple arată că, în general, performanţele sportivilor au crescut, că sportul sibian este tot mai bine reprezentat în competiţiile republicane. La baza acestor frumoase succese se află — desigur — condiţiile superioare de pregătire pe care sportivii le au la dispoziţie. Credem că progresul realizat în special, în acest sezon, se datoreşte şi eforturilor intense pe care activiştii şi antrenorii clubului sportiv muncitoresc din Sibiu le-au făcut în perioada lunilor de iarnă precum şi îmbunătăţirii muncii de selecţie, accentului pus pe creşterea şi promovoarea elementelor tinere.

Atletismul a luat... „startul"!

Era şi timpul. De multă vreme pantofii cu cuie stăteau nefolosiţi în magaziile asociaţiilor sportive. Ca şi discurile sau suliţele, greutăţile sau stachetele... De necrezut dar şi secţia de atletism a clubului sportiv muncitoresc Sibiu a luat fiinţă cu... 2 atleţi! De-abia în toamna anului trecut a început să se muncească aşa cum trebuie. Elemente talentate s-au găsit cu uşurinţă. O dovedeşte faptul că acum doi juniori fac parte din lotul republican, un alt atlet a fost recent promovat în lotul de tineret iar 13 atleţi şi atlete se pregătesc pentru a participa la finalele campionatelor republicane. Antrenorul Dragoş Costăchescu *a muncit cu dragoste şi pricepere. El a ştiut să atragă tinerii pe stadion, s-o descopere pe talentata atletă* Doina Sasu *în rîndul... gimnastelor, să-l îndrume pe semifondistul* Hans Keul *spre... sprint, să-i ducă pe atleţii sibieni spre cîteva victorii din cele mai frumoase.*

Este un început pe care îl salutăm cu bucurie. „Startul" atleţilor sibieni, mai mult decît promiţător, obligă însă conducerea clubului sportiv muncitoresc să sprijine şi în viitor activitatea acestei secţii pentru ca tinerii atleţi să poată continua drumul pe care au pornit cu atîta hotărîre.

...dar nu peste tot!

Nu se poate spune că secţiile de handbal, baschet sau rugbi nu au asigurate condiţiile necesare. Rezultatele sînt însă cu mult sub posibilităţi. De la înfiinţarea clubului şi pînă acum, baschetul bate pasul pe loc şi aceasta pentru că antrenamentele nu sînt bine organizate, antrenorul şi sportivii nu depun suficientă străduinţă pentru îmbunătăţirea performanţelor. Echipa încearcă mereu... calificarea în prima categorie, dar fără să reuşească. Şi, nici nu va reuşi dacă procesul de instruire-antrenament nu se va desfăşura în viitor la nivelul corespunzător. Slab se prezintă şi handbalistele clubului care, cu unele excepţii, nu au făcut de loc progrese în pregătirea lor. Rezultate mai bune se aşteaptă şi de la rugbişti (care au multe posibilităţi), şi de la alţi sportivi ai clubului.

Lipsa unor performanţe mereu mai bune nu mai poate fi „scuzată" spunîndu-se: „E prea devreme. Clubul nostru este tînăr...". Că atunci cînd se munceşte cu dragoste şi pricepere pot fi înregistrate performanţe superioare chiar într-un timp scurt (deşi a trecut destulă vreme: clubul a fost înfiinţat în toamna anului 1959), au dovedit-o secţiile de atletism, călărie, volei, box etc.

E rîndul celor de handbal, baschet, rugbi...

Cum muncesc antrenorii?

Intr-o mare măsură am aflat răspunsul în rezultatele obţinute de sportivii clubului. Iată însă şi o scurtă apreciere cu privire la activitatea generală a cadrelor tehnice care muncesc în cadrul clubului:

GH. BODESCU – volei: antrenor fruntaş al clubului, preocupat permanent de îmbunătăţirea pregătirii sale, un exemplu de urmat.

DRAGOŞ COSTĂCHESCU – atletism: cadru tehnic foarte bine pregătit, deosebit de conştiincios, permanent pe stadion în mijlocul atleţilor, un bun educator al tinerilor sportivi.

N. ROMAN şi I. KUCERAK – fotbal: antrenori cu experienţă, care muncesc cu pasiune, cu multă exigenţă, insistînd în deosebi pe conţinutul ştiinţific al procesului de instruire-antrenament.

AL. VICTOR – box: antrenor apreciat pentru dragostea cu care munceşte cu tinerii boxeri, exemplul personal pe care-l oferă în toate împrejurările.

FLORICA CONSTANTINESCU – gimnastică: depune o activitate frumoasă în munca de pregătire a gimnaştilor şi gimnastelor, se ocupă cu multă grijă şi pricepere de selecţionarea şi pregătirea a noi elemente talentate.

A. PURCHEREA – călărie: antrenorul cel mai... insistent pentru ca toate problemele secţiei de călărie să fie rezolvate la timp; a obţinut rezultate foarte bune în pregătirea sportivilor.

★

GH. LUDU – baschet şi M. FRANCISC – handbal: antrenori cu experienţă, care muncesc însă fără pasiune, nu privesc cu toată răspunderea sarcinile ce le revin, dovedesc comoditate, nu au perspectivă în activitatea pe care o desfăşoară în secţiile respective şi nu acordă atenţia cuvenită cadrelor tinere, cu toate că ambele formaţii au mare nevoie de o întinerire a loturilor.

Cele cîteva exemple subliniază faptul că majoritatea cadrelor tehnice răspund aşa cum se cuvine sarcinilor de răspundere ce le-au fost încredinţate.

DACĂ ASOCIAŢIILE SPORTIVE ADERENTE AR ACORDA TOT SPRIJINUL...

Legătura puternică ce trebuie să existe între oricare club sportiv şi asociaţiile sportive aderente constituie garanţia realizării unor succese din cele mai frumoase. Această legătură este sau nu realizată în funcţie de felul în care atît clubul cît şi asociaţiile sportive îşi îndeplinesc angajamentele luate. La Sibiu, această colaborare permanentă nu există. Este drept că şi clubul sportiv ar fi putut face mai mult pentru asociaţiile sportive aderente, dar în orice caz numeroaselor acţiuni iniţiate în ultima vreme, asociaţiile sportive le-au răspuns cu... indiferenţă. Clubul sportiv muncitoresc Sibiu pune la dispoziţia asociaţiilor sportive cele două terenuri de fotbal şi handbal în 11, terenurile de handbal în 7, sala de sport, unde asociaţiile sportive organizează o bogată activitate sportivă de mase. Majoritatea acestor întreceri se bucură de asistenţă tehnică din partea antrenorilor clubului, care ajută la antrenamente, la organizarea concursurilor, la arbitraje etc. Şi, sînt multe alte asemenea forme prin care clubul ajută asociaţiile sportive. Din partea acestora sprijinul este însă insuficient. Consiliile asociaţiilor îşi aduc aminte de existenţa clubului doar atunci cînd au nevoie de... bilete la vreun joc oarecare. De cota cuvenită clubului au uitat de multe luni de zile. Ca şi de contribuţia pe care puteau s-o aducă la creşterea numărului de membri susţinători, din care de altfel nu sînt cu cotizaţia la zi decît... 130!

Se pare că în ultimul timp lucrurile au început să se îndrepte. Dar, nu este destul să se rezolve o problemă sau alta. Clubul şi asociaţiile sportive au datoria să colaboreze permanent pentru dezvoltarea sportului de performanţă din oraşul Sibiu.

Pregătirea sportivului = instruire + educaţie

Şi în această direcţie s-au făcut paşi însemnaţi înainte. La înfiinţarea clubului, unii antrenori considerau că sarcinile lor încetează o dată cu terminarea antrenamentului sau după fiecare partidă de campionat.

Clubul sportiv muncitoresc s-a ocupat apoi permanent de această importantă problemă, punînd un accent deosebit pe îmbinarea procesului de instruire-antrenament cu munca educativă desfăşurată în fiecare zi, cu fiecare sportiv. Dar, mentalitatea unor sportivi n-a fost schimbată de la o zi la alta. Continuau abaterile, actele nesportive. Activiştii clubului îşi amintesc de analizele care au avut loc anul trecut în cadrul secţiilor de fotbal şi rugbi. Jucători ai acestor două echipe au fost atunci eliminaţi şi suspendaţi pentru joc brutal, pentru atitudini străine sportului nostru.

Roadele muncii depuse de activiştii şi antrenorii clubului n-au întîrziat însă să apară. În acest an, de exemplu, sportivii clubului au dovedit pe terenurile de sport, la locurile de muncă sau la învăţătură, în viaţa de toate zilele, o comportare exemplară care le-a adus binemeritata dragoste şi preţuire a suporterilor. Un singur sportiv, fotbalistul *Ion Munteanu*, portarul primei echipe, n-a înţeles să se poarte asemenea colegilor lui de club. Pentru atitudine necuviincioasă faţă de arbitru, Ion Munteanu a fost suspendat cu 2 etape, măsură educativă care trebuia să-l pună serios pe gînduri. Cu atît mai mult cu cît el este singurul sportiv al clubului care a primit o sancţiune în acest an. În loc să înveţe din greşeala sa, Ion Munteanu a avut în continuare o comportare care nu-i face cinste, bîrfind pe la toate colţurile pe cei care l-au sancţionat şi... înecîndu-şi amarul în multe sticle de vin. Fapte pentru care conducerea clubului l-a suspendat încă patru etape, dovedind că nu admite asemenea abateri şi că luptă cu simţ de răspundere, pentru ca fiecare sportiv să aibă nu numai o comportare frumoasă pe terenul de sport ci şi o conduită corespunzătoare în viaţa de toate zilele.

— De ce mă puneţi în ramă, sînt excepţional?

— Nu, eşti o... excepţie; eşti singurul din clubul nostru care a fost sancţionat!!!

Desen de S. NOVAC

Multe posibilităţi nu sînt folosite

Frumoasele succese realizate de C.S.M. Sibiu nu pot fi contestate şi ele oglindesc clar munca rodnică desfăşurată pentru continua întărire a acestui club. Şi, totuşi, rezultatele sînt sub posibilităţi. Facem această apreciere gîndindu-ne la faptul că C.S.M. Sibiu este un club teritorial, care are deci largi condiţii de selecţionare a celor mai valoroase elemente din tot oraşul. Clubul sportiv muncitoresc Sibiu va trebui însă să se preocupe mult mai mult de lărgirea bazei sale organizatorice. Pentru că trebuie să amintim faptul că printre asociaţiile sportive aderente nu se numără o serie de asociaţii puternice cum sînt C.F.R., Elastic şi altele. Măsuri imediate sînt necesare şi pentru lichidarea lipsurilor care există în munca cu membrii susţinători şi în ceea ce priveşte colaborarea şi sprijinul reciproc dintre club şi asociaţiile sportive. O serie de analize au scos la iveală faptul că unele secţii pe ramură de sport nu desfăşoară o activitate corespunzătoare, că unele birouri ale secţiilor cum sînt cele de baschet, gimnastică etc. nu contribuie efectiv la pregătirea sportivilor, se întîlnesc rareori şi nu desfăşoară o activitate de perspectivă.

De asemenea, cu toate realizările obţinute, ritmul creşterii performanţelor sportive este încă scăzut, mult sub posibilităţi şi aceasta o dovedeşte faptul că la sfîrşitul primului trimestru clubul îşi îndeplinise obiectivele tehnice pe întreg anul. Deci, există multe posibilităţi care trebuie folosite în viitor pentru ca sportul de performanţă să cunoască o continuă dezvoltare în oraşul Sibiu.

Pagină redactată de DAN GIRLEŞTEANU